

Еремия. Кога ли ще се завърнатъ?

Иона. Още утре, че змеятъ ще отива на война.

Еремия. Ха-а! Тамамъ! Тогази като го нѣма змея, ще се вдигнемъ, та отъ сараитѣ — поменъ да не остане. Ала, бабо Йоне, и ти ще дойдешъ съ насъ.

Иона. Азъ отъ селото не се дѣля. За селото се научихъ магии да правя и нѣма да се посрамя.

Вела (се спуща и прегръща баба Йона). И мене ще вземете, бабо Йоно. (Цѣлува ѝ краката).

Иона (като издига Вела). Стани невѣсто. Знамъ ти болката. Дамянъ е първата ѝ жертва. И за него цѣръ ще се намѣри. А сега, хайде да си ходимъ.

Вела (като ѝ цѣлува ржце). Златна бабо, Йоне. Ти майка, ти баща!

Иона. Слушамъ, чедо, слушамъ! Тази нощъ тѣ на вѣтъра ще се блъскагъ. А пъкъ утре вечеръ ние ще ги изпреваримъ. Хайде сега, че е късно вече...

(Всички си тръгватъ).

ИВ. КИРИЛОВЪ